

JOHNISKO

Počítame s vami...

máj – jún 2019

SLOVO KAZATEĽA
Bud' vzorom

SVEDECTVO
Dark Trip

PRE MLÁDEŽ
Tvárou v tvár

TÉMA
Čítajme deťom

Bud' vzorom...

(1Tim 4,12-15)

Nikto nech tebou nepohrda pre tvoju mladost'. Ty sa však staň pre veriacich vzorom v reči, správaní, láske, vo viere a mravnej čistote. (1Tim 4,12)

Pavol povzbudzuje Timoteja: Bud' vzorom, príkladom, neboj sa! Hoci si mladý, nikto nebude tebou pohrdať. Správaj sa ako zrelý kresťan a snaž sa, aby tvoje napredovanie bolo všetkým zjavné. Bud' dobrým služobníkom Ježiša Krista!

Vo verši 12 Pavol Timotejovi, ale i nám pripomína päť dôležitých skutočností, ktoré majú charakterizovať každého dobrého kresťana a služobníka Pána Ježiša Krista.

1. Bud' vzorom v reči! – Moja reč. Aká je? Doma, na pracovisku, v cirkvi, na verejnosti. Čo vychádza z mojich úst? Je to niečo príjemné, pokojné, láskavé, trpezlivé? Každý kresťan má byť príkladom v reči. Pavol píše: „Nech z vašich úst nevyjde nijaké zlé slovo, ale iba dobré, na budovanie, kde treba, aby počúvajúcim prinášalo milosť.“ (Ef 4,29)

2. Bud' vzorom v správaní! – Mladá slečna na letisku čakala na svoje lietadlo. Mala čas, tak si kúpila balíček keksov a časopis, do ktorého sa začítala. O chvíľu si k nej prisadol mladý muž. Balíček keksov bol medzi nimi. Po chvíľke si slečna vzala z balíčka keks a muž si vzal tiež, a pritom sa na ňu milo usmial. – „Tak to je ale neslušné a drzé!“ pomyslela si, ale nechala to tak. Po chvíľke si opäť vzala – a on si vzal tiež. Tlak sa v nej stupňoval. Nakoniec ostal už iba jeden keks. „Určite sa neodváži,“ pomyslela si. Muž vzal ten posledný keks, rozlomil ho napoly a s úsmevom jej polovičku podal. Dievčina to už nevydržala, rýchlo sa zbalila a v hneve odišla. Keď sedela v lietadle, išla si vytiahnuť časopis, no na svoje veľké prekvapenie zistila,

že v kabelke má svoj balíček keksov. Veľmi sa zahanbila a oľutovala svoje správanie, ale do týchto sa už nebolo možné ospravedlniť.

Jeden misionár sa učil po slovensky a miesto toho, aby povedal: „Máme sa dobre chovať.“, vždy povedal: „Máme sa dobre schovať.“ Občas to možno platí i u mňa. Niekedy sa chovám tak, že by som sa potom najradšej schoval.

3. Bud' vzorom v láske! – Milovať úprimne, nezištne a bez pretvácky je niekedy ťažké. Láska je najzreteľnejšia črta kresťana. Ak milujem Boha, mám milovať i svojho blížneho. Boh nám zjavne dokázal svoju lásku tým, že poslal svojho Syna, aby On na našom mieste prijal Boží súd a trest za naše hriechy a nepravosti. Pravá láska je obeť. Dokáže sa obetovať nielen za priateľa, ale i za nepriateľa. Do tejto lásky sme vyzývaní i my. Bud' vzorom v láske!

4. Bud' vzorom vo viere! – Dôveruj, očakávaj svojho Boha. Bud' pokojný a spokojný s tým, čo máš, a neboj sa, lebo On o tebe vie. Hľadaj najprv Božie kráľovstvo a to ostatné, čo potrebuješ, ti Boh pridá.

5. Bud' vzorom v mravnej čistote! – Peter píše: „Ako poslušné deti neprispôbujte sa žiadostiam, ktoré ste mali predtým, v čase vašej nevedomosti; no rovnako, ako je svätý ten, čo vás povolal, aj vy bud'te svätí v celom svojom počínaní. Ved' je napísané: Bud'te svätí, lebo ja som svätý!“ (1Pt 1,14-16)

Akým som vzorom? – Ľudia nás pozorujú a očakávajú, že to, čo zvestujeme, bude sa prejavovať aj v našom praktickom živote. – **Som skutočne pre ostatných dobrým vzorom v reči, v správaní, v láske, vo viere a mravnej čistote?**

Luboslav Sirkovský

NEZABUDNI

Život. Päť písmen.
Čo skrýva v sebe?
Mne i tebe,
každému z nás
dá okúsiť z toľkých krás.
Veľa dá, no zoberie tiež.
Viac než
čokoľvek, čo máš,
váž si ho
a zväž,
koľko času máš.
Na včera nepozeraj,
na dnes sa zameraj
a zajtra...
zajtra nemusí prísť.
Zas zastaň a premýšľaj, koľko času máš.
Nevieš ty, neviem ja, nevieme – a ani oni nevedia.
Preto ži v láske; ved' tá je všetko, čo dáš;
ži v pokore a viere,
ži s túžbou a snom,
pokračuj v dobrom smere
a ži v Tom,
ktorý miluje ťa.
Ten, ktorý miluje ťa viac, než chápať vieš,
ži v Ňom a On bude žiť v tebe,
otvor um, nakloň ucho, daj Mu srdce,
On chce,
túži dať ti, čo nik nedá ti,
On rozumie ti.

On je:
Ten, kto dal,
Ten, kto sa vzdal;
z lásky k nám dal
všetko, čo mal,
o nás sa postaral,
Ten, ktorý bol, kráčať
tak ako my.
Človekom sa stal,
bolesti znášal,
priateľov i nepriateľov mal.
On ťa znal.
Od počiatku s tebou plán mal.
Vzácný si, si Jeho dieťa,
On miluje ťa.

Annamária Kociová

Akou cirkvou chceme byť?

Po večeroch strávených v regiónoch nemecky hovoriaceho Švajčiarska, ktoré boli naplnené informáciami o rozhodnutiach Generálnej konferencie, často počujem otázku: *Akou cirkvou chceme byť?* Som rád, že sa dostáva do popredia táto základná otázka, a nie akékoľvek detaily „tradičného plánu“, ktorý bol prijatý na Generálnej konferencii.

Pred niekoľkými dňami sa ma v jednom rozhovore spýtali, čo hovorím na petíciu, ktorá vystupuje proti prijatiu „tradičného plánu“. Našťastie, vo Švajčiarsku máme už dlhšiu tradíciu, že sme slobodnou cirkvou, ktorá podporuje slobodu prejavu a otvorenú diskusiu. Preto je pre mňa pozitívne, keď členovia a priatelia cirkvi aktívne uvažujú o tom, akou my spoločne chceme byť cirkvou.

Ja sám nie som aktívny na sociálnych sieťach, ale niekedy sledujem diskusie na jednotlivých blogoch v zahraničí. Často som otrasený agresívnym jazykom plným výčitiek a obviňovania. Aby sme sa správne pochopili: ľudia na oboch stranách sa označujú za presvedčených kresťanov. Ja však tu už nič necítim z Ducha Kristovho a nevidím, ako by ich slová mohli pôsobiť ako „ovocie Ducha“ (Ga 5,22-23). To sú, pavlovsky povedané, „skutky tela“ (Ga 5,19-21), ktoré sú vyjadrené v ich azda dobre mienených, ale neústupčivých slovách.

Tu prichádzajú na rad prvé krátke správy o Výročnej konferencii. Členovia konferencie budú mať dvakrát viac času, aby spolu hovorili o ďalšej ceste pre cirkev. Zmapujeme celkový obraz nálady. Na tejto východiskovej pozícii poverí predsedníctvo Výročnej konferencie istú tzv. „mapovací skupinu“, aby vypracovala scenáre ďalšej cesty pre cirkev vo Výročnej konferencii, pretože metodisti žijú v konferenčnej oblasti s veľmi rozdielnymi presvedčeniami.

Našťastie, zatiaľ neexistuje žiaden rozhodovací tlak, okrem toho, čo vyvíjame sami na seba. Využime preto čas na rozhovory, aby sme porozumeli iným názorom a hľadali našu spoločnú základňu viery; to, akou cirkvou chceme byť, formovanou dedičstvom bratov Wesleyovcov.

biskup Patrick Streiff
(prel. Mariana Kušiaková)

70 rokov od otvorenia modlitebne na Panenskej 10 v Bratislave

Práca metodistov v Československu bola na počiatku práce rozdelená do troch krajov. Severočeský kraj bol zverený J. Dobešovi, juhočeský J. P. Bartákovi, slovenský kraj bol pod správou C. T. Collyera, avšak „obvody“ Bratislava, Prešov a Zvolen neboli obsadené žiadnymi kazateľmi. Tieto plánované obvody naznačujú, že cirkev sa zamerala predovšetkým na väčšie mestá, kde by nekonkurovala iným cirkvám.

Vlastnú prácu na Slovensku začal kazateľ Josef Dobeš. V roku 1924 spomína v *Kresťanskom buditeľovi*, že so Slovenskom počítal už dávno: „Sú to štyri roky, čo som po prvýkrát navštívil Bratislavu so svojim priateľom Clemensom... pozývať hriešnikov k Ježišovi Kristovi.“

Kazateľ Dobeš navštívil Bratislavu v máji 1924 spolu s D. P. Melsonom, superintendentom pre Slovensko. Práca našej cirkvi v Bratislave sa začala 16. júna 1924 v malej sále Reduty, kde denne prednášal brat Dr. Josef Dobeš. Od 30. júna do 4. júla toho roku sa pokračovalo v prednáškach vo vládnej budove a od 6. do 13. toho mesiaca opätovne v Redute. 13. júla 1924 bol zorganizovaný zbor, ktorý mal dvadsaťosem Čechov a desať Slovákov. Ako kazateľ nového zboru bol ustanovený Josef Zákoucký, ktorý študoval na cirkevnom seminári v Prahe. Mladý zbor začal evanjelizáciu v okolitých osadách.

V roku 1930 staršovstvo popísalo peripetie zboru takto: „Museli sme sa už niekoľkokrát sťahovať. Z Reduty do bývalej tanečnej sály na Dlhej ulici č. 21; odtiaľ sme odišli do obchodnej akadémie, potom do pivničnej miestnosti na Poštovej ul. č. 2, potom do garáže na Jakubskom námestí a odtiaľ do YMCA-y. Teraz konáme pobožnosti v starej škole na Vajnorskej ceste. Sme Pánovi vdáční za terajšiu miestnosť.“

Avšak neprestávame prosiť Otca nebeského, aby sme mohli postaviť svoju vlastnú modlitebňu, v ktorej by sme mohli lepšie rozvinúť prácu na vinici Pánovej.“ Toto časté premiešťovanie práci nijako neprospievalo a zbor zrejme bral svoju víziu vážne. V správe o slávnosti vďaka za úrodu v októbri 1936 čítame: „Na vnútorné zariadenie budúcej modlitebne v Bratislave zaviazali sa už niektorí členovia zložiť úmerné peňažné dary. Uvedomujeme si, že modlitebňa má byť výrazom našej viery a obetavosti.“ A keď o rok neskôr v októbri oslavoval učiteľ Karel Kopečný osemdesiate druhé narodeniny, povedal, že „len jedno želanie pestuje v srdci: aby Pán zachoval ho ešte nejaký rok, aby mohol s nami sa radosť, až – ak dá Pán – postavíme si vlastný stánok, v ktorom by sme sa mohli schádzať“.

V túžbe po vlastnej modlitebni nebol zbor nečinný. Už vzápätí prebiehali rokovania o možnosti stavby. Na Výročnej konferencii v r. 1931 oznámil J. P. Barták: „Mestská rada je ochotná predať nám veľmi výhodne umiestnené stavenisko za nízku cenu.“ To bolo v dobe začínajúcej hospodárskej krízy a mesto si zrejme od toho sľubovalo nové pracovné miesta. Cirkev sa ale tohto plánu nevzdala. O päť rokov neskôr čítame v protokole: „S potešením môžem oznámiť, že mesto Bratislava vybavilo priaznivo našu dávnu žiadosť o predaj pozemku na stavbu cirkevnej budovy v Bratislave. Spomínaný pozemok je bližšie k centru mesta než škola, kde doposiaľ mávame naše bohoslužby. Pán biskup A. J. Moore videl a schválil kúpu tohto pozemku počas svojej návštevy v Bratislave v marci r. 1936. Priaznivé rokovanie mesta Bratislavy možno pokladať za dôkaz toho, že naša cirkev získala si v onom kraji veľmi dobré meno.“ Ďalší vývoj politickej situácie však tieto plány definitívne pochoval.

Počas vojny bola práca metodistov ťažká. „Odišlo nám do Čiech a na Moravu mnoho členov,“ píše kazateľ J. Korf, ktorý bol v zbere v Bratislave od roku 1937, „takže od sviatkov Veľkej noci r. 1939 až do 15. júna nebola jedna nedeľa, aby sme sa s niektorým z našich členov nelúčili. (...) Zostala nás len hrstka, ale s vierou sme tú prácu viedli ďalej a hlavne, kde len môžeme, pozývame do našich zhromaždení; aby sa naše rady rozšírili. Vďaka Mu, že On dáva tých, ktorí túžia po pravde života. Veľmi radi by sme mali evanjelizáciu, ale v súčasnej dobe to nie je možné a ani dovolené. Celá naša činnosť je obmedzená, sme odkázaní len na ústne šírenie evanjelia Kristovho.“

Vyhlásením slovenského Ministerstva vnútra z 12. septembra 1940 bola činnosť cirkvi neuznaných štátom zastavená. Toto ustanovenie sa týkalo aj metodistických zborov v Bratislave a v Seredi. Cirkev ešte podala pred zastavením práce odvoláciu žiadosť, avšak slovenská strana tejto žiadosti nevyhovela. „V septembri 1940 bola takzvaným slovenským štátom naša cirkevná práca zastavená a duchovní vypovedaní. Boli to smutné časy pre náš zbor; zdalo sa, že všetko je stratené. Boli sme vtedy veľmi nešťastní, ale verili sme, že Pán len na malý čas skúša svojich verných. Keď nám odišiel kazateľ, zhromažďovali sme sa súkromne v byte brata Zaořálka, ktorý nám s úprimnou láskou slúžil počas celého obdobia vojny, veriac, že raz príde čas, keď sa diela bude môcť opäť ujať niektorý z našich duchovných.“

Verejné zhromaždenia v Bratislave boli opäť začaté v roku 1946. Do farnosti bol pridelený kazateľ Korf, ktorý tu pôsobil už pred vojnou. „Naše prvé zhromaždenie sa konalo 6. augusta v malej sále v kalvínskom chráme, kde sme začali prácu nanovo organizovať a pripravovali sme všetko na slávnostné začatie našej práce tak, aby o nás vedela celá bratislavská verejnosť... Na vývesných tabuliach po celom meste a vo všetkých bratislavských novinách bolo možné čítať, že 1. októbra popoludní bude veľká otváracia slávnosť... Veľký kalvínsky

chrám, ktorý je nám zapožičaný, bol obsadený takmer do posledného miesta.“ Slávnostnú kázeň mal superintendent J. P. Barták. Po slávnosti bol týždeň evanjelizácie, na ktorej slúžili Ján Kotouč a J. M. Erlebach.

A potom nastal očakávaný deň, keď zbor dostal svoju vlastnú budovu. Cirkev kúpila dom na Panenskej ulici č. 8 – 10, kde bola spočiatku otvorená menšia sála. Toto slávnostné otvorenie sa konalo 6. júla 1948 v prítomnosti superintendenta V. Vančuru. O ekumenickom profile zboru svedčí to, že boli prítomní predstavitelia baptistov, Jednoty českobratskej (dnes Cirkev bratská) a Reformovanej cirkvi. „Naša modlitebňa nie je veľká a je len dočasná, ale úhladne a vkusne zariadená, takže už pri vstupe do nej cíti človek posvätný pokoj.“

Práce potom pokračovali. „Tri izby sme prestavovali na veľkú miestnosť, z ktorých sme upravili chrám pre naše služby Božie veľkosti 18 m na dĺžku a 7 m na šírku s krásnou predsieňou. Vzhľadom na nevhodnosť adaptácie v zimnom období bola to práca veľmi zdĺhavá. Práce sme mali plné ruky. Náš brat farár Korf, hoci je v rekonvalescencii po ťažkej chorobe, pomáhal všade a bol nám vo všetkom príkladom. Niektoré práce sme si podľa možnosti vykonali sami. Najväčší podiel na tom, že máme po 26-ročnom putovaní vlastný dom, majú obidvaja naši bratia superintendenti, ktorí milujú našu prácu na Slovensku... Slávnostné zasvätenie nášho chrámu bolo vykonané 3. apríla 1949.“ Po otvorení bol týždeň evanjelizácie s konferenčným evanjeliotom, kazateľom Jánom Matěnom.

Kazateľ Korf, ktorý bol vážne chorý, odišiel koncom roka 1950 predčasne do dôchodku. Ešte bol na liečení v sanatóriu v Poděbradoch a 8. augusta 1951 zomrel vo veku len päťdesiatroch rokov. Bol pochovaný v Slávičom údolí v Bratislave. Novým kazateľom sa stal brat Josef Polák.

spracoval Pavel Procházka

Čítajme knihy (nielen) deťom

Čítanie knihy je strácanie sa v čase a priestore. Svet, ako ho poznáme a vnímame, odrazu prestane existovať. Vytvorí sa celkom nový, ktorý obývajú hrdinovia a čitateľ. Je to ako súkromné predstavenie, v ktorom sa naraz odohrá tragédia i komika života. Milovať knihu je takmer rovnaké ako milovať čokoľvek alebo kohokoľvek iného. Aj tu platí, že čím dlhšie láska trvá, tým hlbšou sa stáva. Vzťah k príbehom sa, prirodzene, môže zrodiť kedykoľvek, avšak ak sa zoznámenie sa s literatúrou uskutoční už v detstve, je celkom pravdepodobné, že vašeň bude o to intenzívnejšia aj v dospelosti. Prečo by však rodičom malo záležať na budovaní priateľstva medzi dieťaťom a knihou?

Prečo čítať

Na prchavý okamih zabudnime na to, že čítanie výrazne rozširuje slovnú zásobu. Je to najznámejšia skutočnosť, ktorú hádam každý pozná aj bez toho, aby si ju potreboval zdôvodňovať. K pozitívam teda pripíšme i formovanie hodnôt. Rozoznávanie a následná voľba medzi dobrom a zlom, viera, že láska zvíťazí, že i z nepatrne pôsobiacoho človeka sa v priebehu noci môže stať hrdina, ktorého si budú pamätať, hľadanie čistého šťastia a z toho plynúci nevinný

smiech; to všetko a ešte oveľa viac skúsi ten, čo tajným kľúčom otvorí krajinu fantázie. Vedeli ste však i to, že čítaním rastie sebavedomie? Veru tak, v čítaní tkvie liek na mnohé bolesti. Je predsa jasné, že ak sa v knihe dočítame zaujímavosti alebo sa priučíme novým spôsobom, v dialógu s druhou osobou vystupujeme istejšie. Máme čo povedať a rozhovor plynie prirodzenejšie.

Buďme k sebe úprimní a priznajme si, že väčšina z nás trpí stresom. Niektorí menej, iní viac, podstatné však je, že súčasné obdobie nás obklopuje presvedčením, že času je primálo, kým povinností pribúda. Čítanie pomáha znižovať napätie. Čím vzdialenejší je obsah knihy od reality, tým je efekt citeľnejší. Možno aj preto ma to už od obdobia puberty ťahá ku knihám, čo sa odohrávajú v storočiach, ktoré už odišli v nenávratno. Francine Riversová, Julie Klassen, Tessa Afshar; tie všetky ma nielen odnesú doďaleka, navyše mi ponúknu situácie, v ktorých sa Boh zázračne oslavoval a preukazoval dobrodenie. Kresťanská beletria povzbudí unavené telo, ale aj starosťami zaťaženého ducha. Načerpať sa z nej dá väčšia sila a túžba priznať sa ku Kristovi aj pred neveriacimi.

Čítanie je priateľ, ktorý ochráni pred chorobami mozgu, ako je Alzheimer. Kto číta, býva kreatívnejší. Ponáranie sa do strán prináša inšpiráciu, ktorá je potom využiteľná pri čomkoľvek, s čím sa človek dostáva do kontaktu. Čítanie má moc pomôcť k lepšiemu spánku. Ak si totiž prečítate zopár strán pred spaním a bude to pravidlo večer čo večer, pre telo sa to stane signálom, že čoskoro príde čas na nočný oddych, a pripraví sa na kvalitný spánok.

Rodičia a dieťa

Už menej známe je prekvapujúce zistenie, že záleží i na tom, či pred spaním číta otec alebo mama. Áno, stereotyp káže myslieť si, že činnosť je viac zameraná pre ženy, nedajte sa však opantať klamom. Štúdiá z Harvardovej univerzity preukázala, že pre deti je čítanie zau-

jímavejšie, ak si z času odkrojí otec. Výskumníkom neušlo, že otcovia po čítaní vedú pestrejšie diskusie ako ženská časť rodiny. Matky majú tendenciu klásť vecné otázky, preberajú úlohu učiteľky, ktorá báda po základných informáciách. Otcovia sa, naopak, pýtajú nápaditejšie, čím vyvolávajú aj dychtivejšie reakcie malých poslucháčov. Ak by sme si to chceli prakticky rozmeniť na drobulinké čiastočky, matky sa uisťujú, že dieťa skutočne počúvalo. Sú zvedavé, kto prišiel ako prvý k hrobu, keď bol Pán Ježiš vzkriesený z mŕtvych. Otcovia ponímajú pasáž z Biblie osobnejšie, informujú sa, ako by sa asi tváril to-ktoré dieťa, ak by sa ocitlo zoči-voči anjelovi a odhalilo by odvalený kameň a prázdny hrob. Možno by si to s deťmi vyskúšali aj ako také domáce divadelné predstavenie. Prijemným bonusom je i tréning mozgu, vďaka ktorému sa dieťa učí uvažovať v súvislostiach. Z pohľadu psychológie sa čítanie považuje za akýsi druh daru. Je to čosi intímne, pričom vzniká puto medzi čitateľom a človekom, ktorý čítaný text vníma. V prípade dieťaťa akt sprevádza rodiaci sa pocit bezpečia a istoty; ten je nenahraditeľný a nevyhnutný pre ďalšie oboznamovanie sa so zákonitosťami fungovania v spoločnosti.

Tipy pre začiatovníkov

Nie nadarmo sa človek bojí začiatkov. Vstúpiť do novej rieky a nevedieť, kam prúd unesie, vyvoláva potrebu zostať tam, kde je to známe. Ale krok do cudzích vôd je práve ten, ktorý rozhoduje o nasledujúcom dobrodružstve. Dovoľte teda čítaniu, aby sa stalo súčasťou rodiny, a ovocie zožnete určite.

U najmenších detí vzťah k čítaniu najviac podporíte tým, že popracujete na fonologických schopnostiach. Rodičia sa nemusia sústrediť len na to, aby sa dieťa naučilo písmenká; v počiatkoch stačí, ak si dieťa zapamätá jednoduchú riekanku.

Využiť sa dá detská zvedavosť. Ak bude dieťa objavovať knihy kdekoľvek v dome alebo sa rodičia podujmú navštevovať s ním knižnice a kníhkupectvá, v dieťati sa prebudí túžba po objavovaní toho, čo sa ukrýva za obalom.

Malo by ísť o zábavu. Vyberanie tej pravej knihy v knižnici by sa nemalo zvrhnúť na čosi povinné a nutne sa opakujúce. Aj to, čo si pravidelne vpúšťame do života, môže mať neopakovateľnú chuť, ak z toho dokážeme vytvoriť niečo mimoriadne.

Asociácie nie sú súčasťou len sveta dospelých. Nechajte deti, aby si pri čítaní vytvorili spojenia, vďaka ktorým sa vytrénuje pamäť. Pri prezeraní obrázkov vysvetľujte, čo ktorý predmet znamená, a buďte svedkom toho, ako si dieťa tvorí jedinečné prepojenia.

Vstúpte s deťmi do zeme abecedy. Spievajte piesne o abecede, dajte dieťaťu možnosť, aby si všimlo, že každé písmeno má iný zvuk.

Kladte dôraz na naratívne zručnosti. Nech dieťa rozpráva príbeh samo a nedbajte na to, či dej dáva zmysel. Zbavte sa pocitu, že knihu treba dieťaťu prečítať len raz. Čím viac bude počuť príbeh rovnakej knihy, tým skôr je šanca, že raz prekvapí a vyrozpráva viac, ako len to, čo počulo.

Odožňte akýkoľvek tlak alebo dojem, že čosi zmeškáte. Aj pre rodičov by to mala byť v prvom rade zábava a v nijakom prípade by nemala viesť k tomu, aby dieťa bolo pod tlakom. Dôležitá je vytrvalosť.

Mišel Mihoková

Autorkou témy je mladá spisovateľka Mgr. Michaela Mihoková, absolventka Univerzity Cyrila a Metoda, odboru masmediálna komunikácia. Je autorkou štyroch kníh a členkou farnosti ECM v Trnave, kde spolupracuje vo vedení piatkových modlitieb a v besiedke.

Tvárou v tvár

V Dome odborov v Žiline sa aj tento rok konala skvelá Konferencia pre pracovníkov s mládežou (KPM), ktorá je jednou z hlavných „diel“ tréningového centra Kompas. 28. – 31. marca mohlo viac ako 670 účastníkov konferencie zažiť Bohom požehnané trojdnie, ktoré sa nieslo v téme *Tvárou v tvár*.

Pán Boh sa k nám prihovárал prostredníctvom mnohých múdrych rečníkov, dôležitých rozhovorov, scénok či aktivít cez prestávku. Samozrejme, nádherný spôsob, ktorý nás privádzal bližšie do Jeho prítomnosti, boli chvály! Tento rok si pre nás pripravilo KPM opäť plno vzácnych kapiel, ktoré nás poviedli tvárou v tvár tomu Najvyššiemu.

Pracovať s mládežou je nádherná služba, ale tí, ktorí ju robia, vedia, že je to zároveň aj veľmi náročné. Práve KPM ťa dokáže počas konferencie povzbudiť, a ponúka ti nové vízie, rozhl'ad a často aj nové ciele. Je miestom, kde môžeš veľa načerpať a rásť vo viere.

V rámci hlavných tém konferencie sme počuli o diablovej stratégii; o tom, že rád využíva polopravdy, že nám ponúka krásy s prehnutým vnútrom a že jeho hlas vie byť veľmi podobný tomu Božiemu. Nesmieme sa však dať oklamať a musíme vyhlasovať a opakovať si pravdy, ktoré má pre nás jedine Boh. Stáli sme tvárou v tvár aj mnohým dôležitým rozhodnutiam a vďaka seminárom sme šli naozaj do hĺbok našich srdiec. V sobotu večer sa k tomu pridalo vyučovanie o odpočinku, o sabbate, o spoliehaní sa na Neho vo všetkom a so všetkým.

Ak sa budúci rok rozhodneš ísť na KPM, bude to veľmi dobrá voľba! Máš totiž jedinečnú možnosť, ako zažiť volanie Pána do vecí, o ktorých si predtým ani nevedel, alebo povzbudenie do služby, v ktorej už si alebo do ktorej ti chýba odvaha naplno vojsť. KPM – to sú Božie pravdy o tebe, povzbudivé témy a kvalitné prednášky, nové priateľstvá, príjemný KPM

shop s knihami či dobrou kávou a to všetko na jednom mieste!

Riaditeľka KPM Katarína Pončáková povedala: „Každý rok neprestávame žasnúť nad Božou dobrotou a nad tým, že 670 fantastických ľudí je pripravených rásť, učiť sa a potom ísť domov a slúžiť. Slovensko nemôže zostať také isté.“

Keď sme sa zúčastnili KPM v roku 2018 spolu s manželom Tomášom, prežili sme, že nás Pán volá do služby FUSION v Dolnom Kubíne, a tento rok sme opäť prežili nové povzbudenie do tejto služby a zažili s Pánom veľa momentov, keď sme vnímali, že pokiaľ robíme veci pre Pána a pre Jeho kráľovstvo, Pán dáva aj dostatok sily, radosti i ochotné srdce a za to Mu patrí veľká chvála a vďaka!

Lýdia Stašová

Čo sa ti páčilo na KPM?

Sofia K.: Človek sa cíti úžasne v tomto spoločenstve, keď vidí, že nie je sám. Bolo tu 600 ľudí, z toho asi 500 mladých. To je podľa mňa veľmi posilňujúce pre našu vieru, vidieť toľko mladých. Dobré bolo počuť ich názory; čo prežívajú, keď sme sa mohli zapojiť do diskusie na seminároch. Páčili sa mi spoločné modlitby na chválach a tiež téma; že všetky semináre s ňou súviseli. Zac Shepperson mal seminár *Tvárou v tvár rozlišovaniu, kto k nám hovorí*. Dôležité je, čo ten hlas hovorí, nie ako znie. Musíme sa zamýšľať, čo je dobré, milé a spravodlivé. Boli sme tu veľmi dobrá skupina, aj Stašovci sa k nám pridali. Oni boli na celej konferencii, my len v sobotu. V meste sa mi páčili dve reštaurácie, v ktorých sme sa dobre najedli. ☺

Adam: Večer ma zaujalo hlavne svedectvo o dverách ☺. Mladá žena hovorila, ako vždy pri odchode z bytu treskne dverami a ako sa naposledy s mužom preto pohádali, lebo jej

vynadala! Celý deň boli pohnevaní, pred návštevou sa pretvarovali. Bolo to svedectvo o hneve a odpustení, ale aj sme sa zasmiali. Bol som na seminároch: *Tvárou v tvár depresii a duševnému zdraviu* a *Ako spoznám, kedy ku mne hovorí Boh, kedy staré ja a kedy satan*. Dobré bolo, že som zahraničným kazateľom dosť rozumel, takže som si zlepšil angličtinu. Niektoré piesne kapely z Poľska boli vážne dobré. Ak by som mohol ísť aj budúci rok, tak určite prídem.

Maťo: Páčili sa mi dva semináre, na ktorých som bol s partákom Adamom. Kapela sa mi páčila viac ráno ako večer. KPM mladým odporúčam, je to dobrá akcia, koná sa vždy v Žiline. Mladí môžu zažiť Boží dotyk a Božie

CampFest 2019

Organizátori zverejnili mená zahraničných účinkujúcich, ktorých uvidíte 1. – 4. augusta 2019 na Ranči v Kráľovej Lehote.

Lindy Conant (USA) je rodáčkou z Oklahomy, od roku 2007 je súčasťou misijnej organizácie YWAM (Mládež s misiou). Srdce misionárky sa prepojilo s hudbou. Spolu s kapelou the Circuit Riders vyhlasujú, že sú len misionári, ktorí tvoria hudbu.

Hillsong London je formácia z Veľkej Británie, ktorá má na konte piesne uctievania známe nielen u nás, ale aj po celom svete. Ich misiou je zasiahnuť a ovplyvniť svet budovaním Cirkvi, ktorej centrom bude Kristus a Božie slovo. Ide im o zmenu myslenia a o zmocnenie ľudí: aby šli druhým príkladom a viedli ich v každej oblasti života.

volanie do služby. Keď som tu bol prvýkrát, tak som počul o Gateway a rozhodol som sa ísť na túto ročnú biblickú školu do Nitry.

Pablo: Keďže rád oddychujem, tak prvý seminár bol *Tvárou v tvár sabbatu*. Boh sa radoval z toho, čo urobil. Ukončenie stvorenia bolo na siedmy deň. Sabbat bol stvorený na oddych. Ďalší seminár bol *Tvárou v tvár pokániu v službe a umeniu hovoriť prepáč*. Niekedy aj ublížime a ani nechceme, ale zle niečo podáme, keď máme neempatický postoj.

Milena: Bol výborný program. Rečníci čítali k téme veľa veršov z Božieho slova. Ale nebola to len teória. Hneď na prvom seminári o pokánie v službe sme dostali test s otázkami: Kedy si sa naposledy ospravedlnil? Vieš rýchlo pripustiť pred inými, že sa mylíš? Nazývaš hriechy pri vyznávaní ich vlastným menom? Hovorilo sa aj o tom, že niektorí kresťania nevedia povedať prepáč. Pokánie je radosť. Kde nie je pokánie a nevyjasňujú sa veci, sú pokažené vzťahy. V diskusii sme mali povedať, čo sú konkrétne prejavy pokánie. O tom, v akých kľamstvách diavla žijeme a aké pravdy má pre nás Boh, napíšeme s Lydkou v ďalšom čísle.

ELO (DK) - pôvodcom z africkej Zambie, je mladý talent z dánskej hip-hopovej scény. Absencia lásky a ťažko stráviteľné zážitky z detstva (smrť otca a brata) sa premietajú aj do jeho textov a hudby. Jeho štýl ho odlišuje od ostatných, pričom jeho hlavným zámerom je motivovať, inšpirovať a rozprávať ďalej svoje svedectvo.

OWCA (PL) je chválospevové zoskupenie z viacerých poľských miest, ktoré spojilo ľudí nadšených z nového života v Bohu. Jeho aktuálny album s príznačným názvom CHWAŁY tvoria skladby založené na Božom slove; oblenené v moderných elektronických zvukoch pomáhajú odtrhnúť sa od toho, čo je pozemské, a zamerať sa na večnosť.

Text: Michaela Paštrnáková, red. krátené

Prečo ideš na Letný pobyt stanovákov?

Zuzka: Určite si nechcem dať ujst intenzívny čas svedectiev a Božej prítomnosti v kruhu vzácných bratov a sestier v nádhernom prostredí Tatier.

Števo: Dalo by sa to zhrnúť do slova „občerstvenie“. Stretnutie sa bude konať na už tradičnom mieste v Račkovej doline, takže sa teším na to, že sa opäť občerstvím v tamojších nádherných lesoch na tele i na duši. V prvom rade tam ale idem za duchovným občerstvením od Boha v blízkosti mnohých bratov a sestier v Kristu, ktorí sú pre mňa vzorom v dlhoročnej vernosti v nasledovaní nášho spoločného Pána.

Luběna: Na stretnutí stanovákov sa VŽDY cítim ako v nebi! Nádherné je to, že sa

vzájomne máme radi – sme ako jedna rodina! Som šťastná, že si môžem poriadne zaspievať a čerpám z tohto pobytu po celý nasledujúci rok v nádeji na budúce stretnutie!

Marianna: Na stanovákov chodím hlavne preto, že môžem byť v Božej prítomnosti trochu inak. Či už s inými ľuďmi, ktorí sú mi oporou a prinášajú aj vzácne skúsenosti, keďže s Pánom chodia dlhšie ako ja, alebo v zajatí prírody, ktorá lahodí nielen duchu, ale aj duši.

Spomienka na brata Flašku

Brat Anton Flaška bol jedným z prvých metodistov medzi sestrami a bratmi v jenkovskom zbere. Bol aktívnym členom; slovom a dielom prispieval k budovaniu a šíreniu evanjelia a zvestovaniu Božieho kráľovstva v zbere i vo svojom okolí

či práci. Počas minulého režimu to nebolo vždy ľahké. Často dochádzalo aj k prenasledovaniu; stretával sa aj s útokmi a odporom, neprijímaním či nepochopením od okolia. Brat Anton bol aktívnym iniciátorom zakladania zboru v Michalovciach. Práca sa začala na skupinkách po bytoch niektorých terajších členov zboru, do ktorých prispieval slovom a svojou pravidelnou účasťou na štúdiu Božieho slova. Taktiež sa aktívne podieľal na stavbe zborového domu

v Michalovciach, kde sa zapájal do rôznych prác, a spolu s dobrovoľníkmi – bratmi a sestrami z USA – aj napriek jazykovým bariéram práca s láskou pokračovala a napredovala a bola radostnou udalosťou. Na zborových bohoslužbách mal tiež vždy pripravené slovo povzbudenie a napomenutie. Po operácii očí sa veľmi tešil, že môže čítať Božie slovo na ranných stíšeníach i vo voľných chvíľach. Veľmi dobre sa cítil aj na záhrade a tešil sa z každého požehnanie od Pána. Veľmi mal rád dcéru Zuzanku, ktorú podporoval a pomáhal jej v obetavej práci s deťmi z detského domova. Bol jej oporou, vzorom a tiež aj dobrým dedkom pre „vnúčikov“ ☺. A hoci bol v posledných rokoch svojho požehnaného života pripútaný na lôžko, jeho myseľ i srdce boli s jeho Pánom, Spasiteľom a Víťazom, Ochrantom a Zabezpečovateľom.

Brat Anton Flaška odišiel do nebeskej vlasti 19. 5. 2019 vo veku nedožitých 90 rokov.

Marianna Tkáčová, Michalovce

DARK TRIP – CESTA Z TMY DO SVETLA

Pre nás ako pre cirkev je dôležité uviesť si, čo pre nás má hodnotu, a mať víziu do budúcnosti.

S Richardom Kráľovičom som sa spoznal ešte v začiatkoch svojej kresťanskej viery. Mal som vtedy 19 rokov a bol som plný ochoty robiť veci pre Pána. Boli to pozhňané roky. V roku 1995 boli ľudské srdcia ešte naplno otvorené pre evanjelium. Pamätám si, ako sme chodili s Rišom po dedinkách a mestách a premietali film Ježiš. Bolo to úžasné. Kultúrne akcie, kde sa kedysi oslavoval komunizmus, sa premenili na akcie plné lásky a zlomenia. Na film Ježiš prišli starí, mladí, tínedžeri – a všetci boli ako jedna cirkev. Boli to časy, keď sa ešte tak nehládalo, z akého je kto spoločenstva. Základom bolo nové srdce, nová myseľ, láska a pokora. S Richardom sme mali ešte zopár akcií a potom sme sa nevideli skoro 15 rokov. Občas sme si zatelefonovali, pomodlili sme sa, ale vzhľadom na diaľku sme sa stretali iba sporadicky.

O to viac ma potešilo, keď mi Rišo zavolať, či by som mu nepomohol s projektom *Dark Trip*. Projekt *Dark Trip* som nosil v srdci už dávno. Výborne spracovaný príbeh, výborná herecká kvalita v réžii Martina Žáka. Keď mi Rišo oznámil, že sa chystajú vo februári 2019 do Michaloviec, srdce mi poskočilo ako zvon. Veľmi som sa tešil a pomaly som pripravoval pre tím *Dark Trip* všetko potrebné od ubytovania, jedla a hlavne dobrú propagáciu. Asi po týždni priprav však môj veľký optimizmus schladilo zopár správ z médií. V meste Michalovce a v okolí sa vyskytli osýpky. Plus ešte – aby toho nebolo málo – niektoré školy vyhlásili chripkové prázdniny. Z niektorých škôl mi volali, že neprídu, pretože mnoho žiakov je chorých,

niektoré verejné akcie boli zrušené pre osýpky. Pamätám si, ako som sedel pred svojím PC a pomaly škrtal všetky plány a dohody. Keď som videl, že tu pomôže iba modlitba, všetko som odložil a začal som sa modliť. O 3 dni mi volali z toľkých škôl, že som to vôbec nechápal. Vôbec som nerozumel, ako sa o nás dozvedeli školy pomaly až pri maďarských hraniciach. Konečne nastal 20. február a ja som s malou dušičkou očakával, či vôbec aspoň do polovice zaplníme kinosálu v Michalovciach. Moje obavy sa však rýchlo rozplynuli. Na prvé predstavenie prišlo skoro 400 detí. Na druhé už nestačila kapacita. Počet však až taký dôležitý nie je. Môžeme mať plné sály, kostoly, ale to najdôležitejšie je: zmena srdca.

Po akcii *Dark Trip* som sa rozprával s niektorými mladými ľuďmi. Bolo výborné počúvať, ako *Dark Trip* zmenil ich postoje. Drogy, lásku, partnerské vzťahy zrazu začali vidieť iným pohľadom. A to je zmyslom aj projektu *Dark Trip*. Zmena myslenia, postoja a nový život bez drog. Bol som nesmierne šťastný, že za dva dni som spoznal úžasných ľudí, ako Martina Žáka, Mateja Benča, Lenku a Riša. Všetka chvála však patrí Bohu. Ak by to ON nepožehnal, tak sa budeme nadarmo namáhať a stavať, ako hovorí Božie slovo (Ž 127,1). Keď som prišiel domov, chválil som Pána za úžasný projekt a za to, že Boh je taký dobrý. Boh ma vždy niečomu učí, a tak to bolo aj s projektom *Dark Trip*. Ak veci nefungujú, treba si kľaknúť na kolená a nájsť si skrytú komôrku. Boh má iný plán, ako som mal možno ja. Zrazu sa otvoria iné dvere, o ktorých nemáme ani potuchy. Boh je totiž oveľa kreatívnejší ako ja a my všetci. Za to mu patrí vďaka a chvála. Vďaka Ti, Bože!

Peter Valo

MIESTO, KDE BOH MENÍ ŽIVOTY ĽUDÍ

Rozhovor s bratom Patrikom Hippom, riaditeľom resocializačného strediska Teen Challenge Slovakia, n. o., (Druhá šanca) v Seredi.

Mohol by si nám predstaviť stredisko Teen Challenge Slovakia?

Teen Challenge Slovakia, n. o., je súčasťou celosvetovej organizácie Teen Challenge, ktorá už 60 rokov prináša nádej drogovo závislým ľuďom po celom svete. Sme akreditovaným subjektom MPSVaR SR s kresťanským zameraním. Venujeme sa mužom nad 18 rokov, ktorí majú problém so závislosťou od alkoholu, drog a patologického hráčstva. Kapacita zariadenia je 15 lôžok.

Táto medzinárodná organizácia vznikla v Amerike. Ako sa to vlastne začalo?

Jej história sa začala písať v roku 1958, keď kazateľ David Wilkerson kráčal ulicami Brooklynu v New Yorku a bol zhrozený, koľko mladých ľudí zneužíva alkohol a iné drogy. Pohnutý z ich osudov rozhodol sa veci zmeniť. Ako pastor spočiatku pracoval s mladými člen-

mi newyorských gangov. Neskôr začal pôsobiť aj medzi ľuďmi závislými od alkoholu a iných návykových látok. Od roku 1960, keď bolo otvorené prvé centrum Teen Challenge v Brooklyne, hnutie sa rozšírilo po celom svete. Organizácia Teen Challenge sa dodnes zameriava na evanjelizačnú službu a sociálnu prácu s drogovými závislými. David Wilkerson svoj príbeh opísal v knihe *Dýka a kríž*, ktorá bola neskôr aj sfilmovaná. Začiatky Teen Challenge sú opísané aj v knihách *Začalo to dýkou a krížom* a *Utekaj, malý, utekaj*.

Koľko stredísk Teen Challenge je po celom svete?

Táto služba Davida Wilkersona zaznamenala obrovský úspech a rýchlo sa rozšírila po celej Amerike i po celom svete. Dnes má viac ako 1100 centier v 124 krajinách sveta.

Ako vzniklo stredisko na Slovensku?

Na Slovensku vznikla táto organizácia v roku 1995. Založila ju Apoštolská cirkev na Slovensku a Diakonia Apoštolskej cirkvi na Slovensku. V rokoch 1998 až 2000 bolo otvorené Resocializačné stredisko pre ženy Bethesda v prenajatom rodinnom dome. Od roku 1998 vznikalo aj resocializačné stredisko pre mužov, najskôr v priestoroch súkromného domu a neskôr bolo presťahované do budovy bývalej základnej školy, kde sídli dodnes.

Sú nejaké štatistiky, koľko ľudí prešlo doteraz v stredisku v Seredi programom?

Žiaľ, takýmito štatistikami nedisponujem, ale ďakujem za dobrý nápad: skúsím to zrátať, no už teraz viem, že mi to zaberie niekoľko hodín.

Od septembra 2017 si riaditeľom Teen Challenge v Seredi. Ako si sa dostal k tejto službe?

V mojom prípade to bolo tak, že ma oslovili z Teen Challenge, či by sme ako spoločenstvo nejakou čiastkou nepodporili dokončenie kaplnky, ktorá sa nachádza v objekte Teen Challenge. Samozrejme, podporili sme. Následne som sa začal viac zaujímať o túto službu a netrvalo dlho a už som tam pracoval ako dobrovoľník. Po cca 2 rokoch sa uvoľnilo miesto terapeuta, na ktoré som nastúpil. Po roku, čo som tam pôsobil ako terapeut, predchádzajúci riaditeľ sa rozhodol skončiť a táto pozícia bola vzhľadom na moje vzdelanie a už aj prax ponúknutá mne. Bez váhania som túto službu prijal. Na tejto pozícii som už dva roky.

Čo to znamená „absolvovať program“ v Teen Challenge?

Vydržať do konca ☺. To znamená 1 až 1,5 roka. Ale nie je to len vydržať, ale dať sa meniť. Bez toho, aby sa niekto dal meniť, bude to mať veľmi ťažké, a možno to ani nezvládne. Poskytujeme rôzne terapie: duchovnú, psychologickú podporu, canisterapiu, biblioterapiu, ale najduchovnejšia je pracovná terapia ☺.

Klienti, ktorí z rôznych príčin stratili svoje životné, spoločenské, ale aj pracovné návyky, musia si ich v stredisku znovu vybudovať, aby v živote obstáli. Nie je to ľahké, ale rátime s terapiou Ducha Svätého a s Ježišom ako Liečiteľom.

Nedávno som počula svedectvá dvoch mužov, ktorí boli závislí, úspešne prešli programom v tomto stredisku v Seredi a ich život sa tak zmenil, že slúžia ako pastori.

Áno, sú to Ľubor v Galante a Marián v Nitre. Ale v súčasnosti k nim pribudli aj ďalší. Sú živým svedectvom toho, ako Boh môže zmeniť život. Niektoré skrátené svedectvá sú na našej stránke teenchallenge.sk.

Sú prípady, keď sa klienti vrátia a znovu nastúpia na program?

Áno, to nie je nič výnimočné. Niektorí to „dajú“ až na ďalší pokus, ale to nevedí. Po nejakom čase pobytu v stredisku príde moment, keď si niektorí myslia, že sú už dosť silní vyjsť von, aj keď okolie to vidí inak. Je to aj o pokore. O pokore dať sa viesť. Niekedy nám príde ďakovný list od bývalého klienta, v ktorom napíše, že až vonku a až po nejakom čase si uvedomil, aký bol preňho pobyt u nás dôležitý.

Ak by chceli niektorí kresťania pomôcť stredisku, akou formou to je možné?

Tak predovšetkým modlitbami. To prostredie u nás je veľmi ťažké, pretože každý si so sebou prináša svoj balíček problémov. A po druhé, ako kresťania všetci chceme pomôcť ľuďom v núdzi. A tak nabudúce, keď uvidíte takéhoto človeka, tak ho nevybavte len 1 alebo 2 eurami – to ich nezmení. Povedzte im o našom stredisku, kde môžu zmeniť svoj život. Práve to potrebujú: zmeniť svoj život na plnohodnotný život.

Niektorí ich aj zoberú domov, ale málokto sa im dokáže venovať 24 hodín denne počas jedného roka. My áno. Máme na to priestory, dobrý resocializačný program a 4 terapeutov, sociálnu pracovníčku, psychologičku, garantku, supervízorku, pastora a veľa dobrovoľníkov, za čo všetkým ďakujem. Nech ich Boh žehná! S Bohom sa to dá!

Za rozhovor ďakuje Milena Belková

PhDr. Patrik Hipp, PhD., je kazateľom ECM, s manželkou Zuzanou slúžia v misijnej stanici Dolný Kubín. Majú dve dcéry: Sofiu a Veroniku.

Ježiš Kráľ a Kňaz (Sk 1,1-3)

Prečo sa Ježiš zjavoval práve 40 dní ako Vzkriesený? Číslo 40 je z biblického hľadiska dôležité. Ukazuje na časové obdobie určitých skúšok, testovania alebo dokazovania osoby či ľudí. Po absolvovaní tohto testu sa zvyčajne mení postavenie danej osoby. Napr. dieťa je v živote matky 40 týždňov, kým príde pôrod. Za dní Noeho pršalo 40 dní a nastala potopa. Izrael chodil 40 rokov po púšti, kým vošiel do Kanaánu atď. Teda 40-dňové zjavovanie Pána prináša zmenu Jeho pozície nanebovstúpením do oslávenej nebeskej pozície kráľovskej moci.

Nie je *Nanebovstúpenie Pána* akýsi málo zdôrazňovaný sviatok? V protestantských kruhoch, myslím, trochu nedocenený. Keď mi Duch Svätý znovu ukázal, resp. pripomenul, čo sa vlastne stalo v tento deň, hneď som padol tvárou k zemi a vyznával som Ježiša ako Kráľa s najvyššou mocou. Tiež som si uvedomil, že prví kresťania boli za toto vyznanie zabíjaní. Odmietli nazvať cisára pánom. Porozumenie nanebovzatia im dalo vieru v Ježiša ako Kráľa a boli mocne uchvátení týmto zjavením/poznáním. Nanebovzatím sa končí pozemská časť služby poníženia a utrpenia. Preto Pavol hovorí, že už nepoznáme Krista podľa tela (2Kor 5,16). Potrebujeme obnovenie viery vo vyvýšeného Krista, z ktorého prúdi moc, potrebná pre víťazný život v tomto hriešnom a demonizovanom svete.

Čo ešte nanebovstúpenie znamená? Je to

tiež nebeské uznanie Ježišovho kvalitného pôsobenia a diela na zemi. Otec Mu akoby uvoľnil miesto trónu zo svojej neobmedzenej a jedinečnej moci. Sedieť po pravici je záležitosťou cti, ktorú dal Boh Otec, Všemohúci, Ježišovi. Ten Boh, ktorý býva v neprístupnom svetle, ktorého „nikto nikdy nevidel“ (Jn 1,18). V Liste Židom (4,14) sa píše, že Ježiš Kristus „prenikol nebesá“. Urobil tak nielen ako Boží Syn (ktorý už bol v nebi s Otcom pred založením sveta), ale ako „človek Kristus Ježiš“ vo svojom oslávenom tele. To dáva veľkú nádej nám ľuďom na večný život v nebi. Okrem kráľovskej moci, ktorá sa má prejaviť v našom živote víťazstvom nad hriechom a nad všetkým, čo je s tým spojené, nám Pán Ježiš slúži ako Veľkňaz. Má to viacero významov, ale pre mňa je jedinečný ten, ktorý hovorí, že nás môže „dokonale spasit“ (Žd 7,25). Nás, ktorí skrze Neho (nespoliehajúci sa na nič z nás) prichádzame k Bohu. Ako to robí? Tak, že sa neustále prihovára a oroduje za nás. To je Jeho súčasná slávna služba. Chce nás dostať tam, kde je On. Ďalší význam Jeho vyvýšenia vidíme na Letnice. Podmienkou príchodu Ducha Svätého bolo Ježišovo vyvýšenie, oslávenie.

Želám si, aby sme vyvážene zvestovali a verilí v Krista nielen z Jeho pozemskej služby, ale aj zo súčasnej nebeskej a aj z tej prichádzajúcej, slávnej. Apoštol Ján tak predstavuje Pána: *Ten, ktorý bol, ktorý je a ktorý príde*“ (Zj 1,4.8).

Luboš Tagaj

PRIORITY ECM:

1. spolupráca zborov,
2. práca s mládežou,
3. obetavosť členov.

Myšlienky zo stretnutia staršovstiev a pracovníkov

My cirkev nevlastníme. Pán Boh nám ju zveril a my ju budujeme. (*Štefan Rendoš*)

Učme sa akceptovať ľudskú rôznorodosť. Ľudia, ktorí by sa nikdy nestretli alebo by nechceli mať nič spoločné, sú teraz v spoločenstve cirkvi. (*Pavol Absolon*)

Dovoľme, aby rozoznávanie darov nebolo len na staršovstve alebo na kazateľovi. My kazatelia radi uprednostňujeme niektorých ľudí! Plánujme ciele, zapojme do služby skôr, nielen 5 minút pred akciou. (*Svetlana Kômíves Francisti*)

Poznáš svoju Bibliu?

2. časť

Biblické otázky z ekumenického prekladu Biblie sú pripravené nielen nato, aby sme si preskúšali svoje znalosti Biblie, ale aby sme aj viac rozmyšľali nad Božím slovom. Božie slovo je nazvané, že je vzácnejšie ako zlato, sladšie ako med, je svetlom, lekárstvom, prílbou spásy, mečom Ducha. Ochraňuje nás pred hriechom.

Kde je to napísané?

1. Nech sa táto kniha zákona nevzdiali od tvojich úst. Rozjímaj však o nej vo dne i v noci, aby si zachovával všetko, čo je v nej napísané, lebo vtedy sa ti zdari cesta a budeš si počínať rozumne.

2. Ak budeš v tejto chvíli mlčať, úľava a záchrana príde Židom odinakiaľ, ale ty a tvoja rodina zahyniete. Ktovie, či si nedosiahla kráľovskú hodnosť práve pre takú chvíľu, ako je táto?

3. Šesť vecí nenávidí Hospodin, sedem je pre neho ohavnosťou: pyšné oči, falošný jazyk, ruky, čo prelievajú nevinnú krv, srdce, čo snuje podľa plány, nohy, čo náhlivo bežia za zlom, falošný svedok, čo šíri lži, a ten, čo vyvoláva zvady medzi bratmi.

4. Bol trápený a on sa nechal ponižovať, neotvoril ústa, ako baránok vedený na zabitie.

5. ... aj keby z košiara zmizlo stádo a v maštali by nebol dobytok, ja sa však budem radovať v Hospodinovi a jasať v Bohu mojej spásy.

6. Múdri sa budú skvieť ako jas oblohy a tí, ktorí mnohých privedú k spravodlivosti, budú ako hviezdy na večné veky.

7. V ten deň bude na zvončekoch koní nápis: „Zasvätený Hospodinovi“.

8. Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je v nebesiach!

9. Povedal im: „Choďte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému tvorstvu.“

10. Tak aj v nebi bude väčšia radosť nad jedným hriešnikom, ktorý robí pokánie, ako nad deväťdesiatimi deviatimi spravodlivými, ktorí pokánie nepotrebnú.

11. Ježiš im znova povedal: „Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, tak ja posielam vás.“ A keď to povedal, dýchol na nich a povedal im: „Prijmite Ducha Svätého.“

12. Tento Ježiš, ktorý bol vzatý od vás do neba, príde tak, ako ste ho videli odchádzať do neba.

13. ... v nás pôsobí jeho mocná sila. Tú dokázal na Kristovi, keď ho vzkriesil z mŕtvych a posadil v nebi po svojej pravici.

14. A preto môže aj dokonale spasit tých, čo prostredníctvom neho prichádzajú k Bohu, lebo žije neustále, aby sa za nich prihováral.

15. A nevojde doň nič nečisté, ani ten, čo pácha ohavnosť a lož, ale iba tí, čo sú zapísaní v Baránkovej knihe života.

Správne odpovede: 1. Jozua (1,8) 2. Ester (4,14) 3. Príslovia (6,16-19) 4. Izaiáš (53,7) 5. Habakuk (3,17-18) 6. Daniel (12,3) 7. Zachariáš (14,20) 8. Matúš (5,16) 9. Marek (16,15) 10. Lukáš (15,7) 11. Ján (20,21-22) 12. Skutky ap. (1,11) 13. Efezským (1,19-20) 14. Hebrejom (Židom 7,25) 15. Zjavenie Jána (21,27)

Rozhovor s ÁGNES VADÁSZIOU o službe žien v Maďarsku

V nasledujúcich mesiacoch vám budeme postupne prinášať rozhovory so sestrami, ktoré vedú metodistickú ženskú službu v krajinách našej Centrálnaj konferencie. Ako prvú vám predstavíme Ágnes Vadásziovú, vedúcu výboru žien ECM v Maďarsku.

Ako dlho vedieš výbor žien?

V septembri 2018 sme sa zúčastnili nášho výročného Tichého dňa žien (pravidelná konferencia) a v rámci neho prítomné ženy zvolili členky nového výboru a ich vedúcu. Komisiu tvorí 5 členiek.

Ako by si dnes hodnotila prácu metodistických žien v Maďarsku?

Môžem konštatovať, že ženy sa v niektorých oblastiach života zborov angažujú veľmi aktívne. Väčšinou vyučujú v besiedkach. Možno je to práve preto, že stále prevláda presvedčenie, že výchova detí je úlohou matky, a sčasti aj preto, že pedagogická kariéra (učiteľov v materských školách, celkovo učiteľstva) je preferovaná. Organizovanie rôznych zborových stretnutí, pečenie zákuskov alebo upratovanie vykonávajú predovšetkým ženy. Často sú zapojené aj do hudobnej služby.

Žiaľ, zdá sa mi, že ženy sa stále menej zapájajú do duchovnej práce. Mám na mysli, že sa neangažujú alebo iba zriedka sa zapájajú do vedenia biblických zamyslení v malých skupinách, alebo napríklad v prednášaní, vyučovaní. Vo všeobecnosti tvorivosť metodických žien a ich duchovné dary od Boha sa dnes v Maďarsku môžu využiť len v obmedzenom rozsahu.

Výbor žien organizuje celoštátne Tiché dni žien. Som veľmi rada, že vo svojom tíme mám veľmi nadšené a kreatívne sestry. Organizačný proces začneme už mesiace skôr. Jedným z problémov je výber miesta. Možno to znie

Výbor žien v Maďarsku

divne, ale k „úspechu“ Tichého dňa prispieva aj dobre zvolené miesto. Ďalšou veľkou otázkou je, koho pozveme za hlavného rečníka. Zvyčajne si rečníka vyberáme po určení hlavnej témy víkend. Okrem hlavného rečníka, ktorý zvyčajne nie je jedným z nás, sa snažíme vybrať aj ďalších služobníkov z našich radov. Naším cieľom je posilniť vedomie našej vlastnej hodnoty, ako som to pred chvíľou opisovala.

Čo by som ešte rada spomenula, je služba pre spoločnosť okolo nás. Mám na mysli doučovanie a podporu znevýhodnených detí alebo službu ľuďom bez domova.

Akým smerom by si chcela zacieliť službu žien?

Bolo by dobré, keby sme v budúcnosti mohli mať prednášajúce ženy z našich vlastných radov. Túžime vyniesť na povrch skúsenosti a pasívne poznanie, ktoré ležia ukryté v našich ženách. Často ani veľa netreba, len trochu povzbudenia a pozornosti. S týmto cieľom by som určite rada upriamila pozornosť na vzdelávanie. S Lillou Lakatosovou sme vyvinuli vzdelávací program, ktorého podstatou je trénovať záujemkyne na štyroch stretnutiach (počas jari, leta, jesene a zimy), v štyroch témach pre max. 7 osôb. Ide o to, aby sme sa lepšie spoznali a prehĺbili

naš vzťah s Bohom. Témy sú vždy spracované v oblastiach HLAVA, SRDCE, RUKY (Hlava – čo učí Slovo – porozumieť Duchu Svätému. Srdce – posolstvo sa dostáva do našich srdc – stretávame sa so sebou samou – sebazpoznanie. Ruky – aplikácia v akcii – služba v komunite.).

Mojou druhou srdcovkou je venovať sa manželkám kazateľov. Pred niekoľkými rokmi sme navrhli, aby sme narodeniny Zuzany Wesleyovej (20. januára) oslavovali ako Deň manželiek kazateľov, a vyzerá, že táto iniciatíva sa začína úspešne šíriť v našej cirkvi. Členky výboru v tento deň pozdravia manželky pastierov pohľadnicou a ďakujú im za ich nesebeckú službu a podpornú prítomnosť pre svojich manželov, ktorá je často pre druhých neviditeľná. Do tohto povzbudzujeme aj ostatných členov cirkvi.

Netajíme sa ani tým, že do budúcnosti plánujeme omladiť osadenstvo našich ženských konferencií. Nevie, prečo je to tak, ale väčšinou sa na týchto konferenciách zúčastňujú staršie ženy. Samozrejme, sme za ne vďačné, pretože medzi dôchodcami existuje mnoho osamelých, ovdovených žien, ktoré potrebujú viac pozornosti a lásky. Tých, ktoré vždy žili pre svoje rodiny, nedovolili si rozmaznávať sa a dopriať si. Niekedy sa im na týchto Tichých dňoch po dlhom čase prvýkrát stane, že ich niekto obsluži jedlom alebo majú priestor s niekým si dlhšie pohovoriť. Niekedy sa vďaka konferencii dostanú aj na miesta, kde by si to inak nemohli dovoliť. Na druhej strane nám však chýbajú mladšie sestry. Úplné oddelenie generácií vidím ako spoločenský fenomén, ktorý nepovažujem za dobrý. Biblia hovorí o tom, ako majú staršie že-

ny odovzdávať svoje vedomosti tým mladším. Musíme sa snažiť vyhnúť generačným medziam v našich zboroch.

Čo chýba? Ako sa máme za vás modliť?

Ako som už spomínala, chýbajú nám rečníčky. Dnešný spôsob života so sebou prináša aj to, že nemáme na nič čas. Sme unavení a otupení. Po práci sa nám už veľmi nechce niekam ísť. Chýba aj túžba zažiť pravé spoločenstvo. Je veľmi ťažké zorganizovať ženské stretnutie, pretože chýba záujem. Za tieto veci by ste sa mohli modliť. Ak už aj tak chodíme do jedného zboru, prečo by sme ho nemohli budovať tým, že sa spoznáme lepšie? Alebo tým, že spolu strávime viac času? Modlite sa aj za členky výboru, aby nás viedol Duch Svätý. Aby sme boli múdre, videli to, čo a koho nám zveruje dobrý Boh. Modlite sa aj za manželky kazateľov a manželov kazateľiek. Taktiež za mladšiu generáciu, ktorá vychováva deti, popritom pracuje a čelí mnohým očakávaniam.

Ďakujem ti, Ági, za rozhovor. Verím, že mnohé slovenské metodistky sa ku mne pridajú v modlitbách za vašu službu a rast v Pánovi.

Rozhovor pripravila Gabriella Kopas

Milé deti,

určite ste si všimli, koľko rozmanitých mien je okolo nás... Dnes budeme skúmať ženské mená zaznamenané vo Sv. Písme. Možno vás prekvapí, aké sú zaujímavé, a možno sa tak volá aj niektorá z vašich kamarátok. Skúmajte, obdivujte a lúšтите. Nech sa vám darí!

1. Do tajničky doplň odpovede na otázky.

1. Ako sa volala sudkyňa izraelského národa?
2. Ako sa volala žena Abraháma?
3. Ako sa volala žena Mojžiša?
4. Ako sa volala matka proroka Samuela?
5. Ako sa volala jedna zo žien Izáka?
6. Ako sa volala dcéra Jáкова a Ley?
7. Ako sa volala matka Timoteja?

1.	3.	5.	7.
2.	4.	6.	
A	A	A	A

2. Zo slabík utvor 7 ženských mien, ktoré sa nachádzajú v Starej a Novej zmluve.

**KAL – MAR – DIA – DA – MAR –
KA – MIL – TA – LÝ – MÁ – RIA –
LOI – TA – MÍ**

Teraz už vieš, koľko mien bolo pre teba nových a nezvyčajných.

Zapíš si ich počet.

Pán žatvy volá nás

Správa z Výročnej konferencie

82. výročná konferencia sa tentokrát konala v Prahe v dňoch 17. – 19. 5. 2019. Témou konferencie bol Ježišov výrok: „Žatva je síce veľká, ale robotníkov málo. Proste preto Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu.“ (Mt 9,37-38)

Konferencia sa začala úvodnou bohoslužbou, ktorú viedla sestra kazateľka Jana Křížová. Kázáním Božieho slova slúžil brat Ctirad Hrubý z mikulovskej farnosti. Po týchto bohoslužbách nasledovalo plenárne zasadnutie, na ktorom zazneli správy superintendentov, brata Petra Procházku z Českej oblasti a brata Štefana Rendoša zo Slovenskej oblasti. Ku každej správe bola možnosť diskusie. Počas tohto popoludnia sme si mohli ešte vypočuť správy od štatistikov. Posledným bodom piatkového večera bolo zasadnutie duchovenských členov a zasadnutie laických členov konferencie.

Sobotné ráno sme začali rannou modlitbou a správami zo zasadnutia duchovenských členov. Brat biskup Patrick Streiff nám predstavil novú laickú kazateľku sestru Rostislavu Gažíkovú-Fečovú a do služby ordinovaného staršieho brata Petra Vaďuru. Obaja sú z Českej oblasti. Nasledovala správa zo zasadnutia laických členov, ktorú podal brat Pavol Absolon.

Na ňu nadviazali správy za inštitút vzdelávania, správa výboru pre Cirkevný poriadok, liturgického výboru i nominačného výboru.

Ako posledné zazneli správy delegátov Generálnej konferencie a brat biskup nás informoval o rozhodnutí Generálnej konferencie 2019, ktorá prijala Tradičný plán. Po podaní týchto správ mnohí z nás využili možnosť diskusie. Voľbami delegátov na GK 2020 a CK 2021 sme sobotné zasadnutie ukončili.

V nedeľu ráno bola záverečná slávnostná bohoslužba, ktorú viedli bratia superintendenti, a kázáním Božieho slova slúžil brat biskup P. Streiff. Vo svojom slove nám opäť pripomenul, že sme pozvaní do služby: na žatvu. Využime túto príležitosť, buďme tými ochotnými robotníkmi, ktorých si Pán žatvy vystrojí do veľmi dôležitej služby!

Štefánia Sklenarová

Blahoželáme

... k uzavretiu manželstva

... k narodeniu detí

Júlia Merzljakova s manželom Pavlom a synčekom Timkom dostali v apríli darček. Volá sa **Dominik**.

Natália a Patrik Václavíkovci sa tiež v apríli stali šťastnými rodičmi. Ich dcérka sa volá **Adela**.

Rodinka Martinky a Mareka Polakovičovcov z Pezinka sa rozrástla. K synčekom Lukáškoví pribudla v máji **Rebeka**.

V Dolnom Kubíne sa narodili dve detičky: **Jakub** Uličný ešte koncom roka 2018 a **Joel** Javornický koncom mája 2019.

Ďakujeme nášmu nebeskému Otcovi za Jeho veľkú dobrotu: že obdaril našich súrodencov vo viere tým najkrajším darom a požehnal im potomstvo.

Všetkým rodičom želáme veľa Božej múdrosti, lásky, zdravia a sil pri výchove svojich detičiek. A maličkým prajeme, aby boli prijímateľmi rodičovskej lásky, aby boli pod Božou ochranou a aby z nich vyrástli noví svedkovia viery v Pána Ježiša Krista.

Martin Eliáš a **Lucia Šerešová** uzavreli manželstvo 4. 5. 2019.

Milí mladomanželia, prajeme Vám manželstvo plné lásky, porozumenia a odpúšťania. Vtedy sa naplní verš, že láska všetko znáša, všetko verí, všetko vydrží. Nech dobrým premáhate zlé. Nech je vo Vašom manželstve vždy Ten, ktorý Vás chce previesť Vaším spoločným životom: Ježiš Kristus.

... k narodeninám

V júni si spolu s našou drahou sestrou **Annou Matejkovou** zo zboru Sered' pripomíname jej 85. narodeniny.

Milá naša sestra Anna, dovoľte nám za-gratulovať Vám k Vášmu sviatku a popriať veľa Božej milosti. Nádej, ktorú prechováate vo svojom srdci, nech Vás posilňuje i naďalej a vedie cestou k Pánovi Ježišovi.

Blahoželania pripravila Š. Sklenarová

Vydáva: Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468
Email: ustredie@umc.sk
www.umc.sk – tu sa nachádza Ohnisko
v elektronickej podobe.

ISSN 1339-2956
Mesačník Ohnisko vychádza šesťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 0,90 eur + poštovné.
Prispieť môžete na č. ú.:
SK821111000006611690036,
VS: 9172 alebo poštovou poukázkou.

Redakčná rada:
Mílana BELKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Luboš TAGAJ
Spolupracovníčka: Mariana KUŠIAKOVÁ